

آشنایی با مدیریت بلایای کشور ترکیه

- در سال ۲۰۰۹ تغییرات مهمی در ساختار مدیریت بلایای طبیعی در ترکیه رخ داد. سازمان جدیدی به نام "ریاست مدیریت بحران و بلایا در نخست وزیری در هفدهم ماه دسامبر، سال ۲۰۰۹ تاسیس شد (DEMP=Disaster and Emergency Management Presidency)"
- ترکیه مستعد ابتلا به انواع مهم از بلایا می باشد. ساختار مدیریت بحران با سه رکن اصلی تا سال ۲۰۰۹ در ترکیه اداره میشد که عبارتند از:
- ۱- رئیس کل مدیریت بحران ترکیه، تحت نظارت نخست وزیری این کشور که مسئولیت مدیریت و هماهنگی بین

ارگانی را به دنبال بحران به عهده داشت.
۲- مدیر کل Civil Defence در وزارت کشور ترکیه

۳- مدیر کل مبارزه با حوادث در Ministry of Public Work and Settlement که تمرکز بر روی ارزیابی آسیب و بازتوانی پس از بحران داشت.

- با تصویب قانون ۵۹۰۲۸ در سال ۲۰۰۹، فعالیت های این سه بخش به پایان رسید و سامانه جدیدی از ۱۷ دسامبر سال ۲۰۰۹ تاسیس شد. بیشتر وظایف آن سه بخش توسط DEMP انجام می شود. مبنای این قانون جدید تمرکز زدایی و توجه به وسعت ترکیه بوده و اینکه اکثر بلایای طبیعی را زلزله تشکیل داده و در بیشتر مواقع، بحران در سطح ملی روی نمی دهد

■ این قانون ساختار سطح مرکزی و استانی جدیدی را تعریف می کند.

- با توجه به این قانون شش گروه در سطح مرکزی وجود دارد. در هر شهرستان، رئیس مدیریت بحران و بلایا، (Directorate Disaster and Emergency Management) به طور مستقیم با فرماندار شهرستان در ارتباط است. ۶ بخش و ۳ انجمن در DEMP وجود دارد

■ (Planning and Mitigation Department) بخش برنامه ریزی و کاهش بلایا o

■ (Earthquake Department) بخش زلزله o

■ (Recovery Department) بخش بازتوانی o

■ (Civil Defence Department) بخش حفاظت مدنی o

■ (Response Department) بخش پاسخ o

■ (Department of Administrative Affairs) بخش امور اداری o

- در این ۶ بخش، کارگروه های مختلفی، در موضوعات متنوع تاسیس شده است و وظایف و مسئولیت هر یک از بخش ها توسط قانون ۵۹۰۲ تعریف گردیده است. در DEMP بوردهایی نیز به شرح زیر پیش بینی شده اند:

■ کمیته عالی مدیریت بلایا و فوریت ها (Disaster and Emergency Management Higher Board) o

■ کمیته هماهنگ سازی مدیریت بلایا و فوریت ها (Disaster and Emergency Management Coordination Board) o

■ کمیته مشاوره زلزله (Earthquake Advisory Board) o

مدیریت بحران در استانبول

در هنگام رخداد حادثه، مرکزی به نام «Disaster Coordination Center» به صورت ۲۴ ساعته شروع به کار می‌کند، این مرکز دائما با اطلاعات مربوط به بحران تغذیه شده و اقدامات هماهنگی بین سرویس های مختلف در زمان پاسخ را بر عهده دارد. این مرکز در کلان شهر استانبول به اختصار «AKOM» نام دارد

■ AKOM دارای چندین حوزه است:

■ آتشنشانی

■ Directorate of Rescue and Emergency Service: تا سال ۲۰۰۷ دارای ۱۷ مرکز پاسخگویی اورژانس، ۱۰۱ پزشک، ۱۲۵ پرستار و تکنسین آمبولانس و فوریت ها و ۲۸ آمبولانس بوده است

■ Municipality Search and Rescue Team این بخش تا سال ۲۰۰۷ دارای ۴۹ تیم جستجو و نجات، ۶ سگ آموزش دیده ناجی، ادوات متعدد جستجو و نجات، ۲ قایق نجات و ۳۰ چادر مجهز بود

■ در ۵۰۰ محله از ۹۰۰ محله استانبول کانتینرهای ویژه شرایط اضطراری مستقر شده اند. در هر محله کمیته محلی وجود دارد که تحت آموزش DED فعالیت می‌کند

■ مرکز دارای برنامه های آموزشی، مقاوم سازی ساختمان های آسیب پذیر، بیمه اجباری زلزله، برنامه برای معلولین، و برنامه های ویژه داوطلبان می باشد. تا کنون ۲۶ هزار داوطلب آموزش دیده اند و ۴۰ هزار کتاب توزیع شده اند.

در هنگام بحران وظایف مربوط به آب و فاضلاب و برق بعهده شهرداری است. برای تأمین مواد غذایی قبلاً با کارخانجات تفاهم نامه هایی منعقد شده که در حین حادثه نیاز توسط آنها تأمین شده

مرکز مدیریت حوادث غیرمترقبه وزارت بهداشت استانبول

Atef ve Acil Muduru / Istanbul Sglik Mudurlugu

■ این مرکز مسئول هماهنگی امور سلامت در حوادث غیرمترقبه است و مسئولیت مدیریت تیم های Ulusal Medikal kurtarma Ekibi (UMKE) را بر عهده دارد که در کشورهای ایران، پاکستان و سوئدان ارائه خدمت کرده اند.

■ دوره های آموزشی ویژه مردم نیز وجود دارد که به نیروهای مردمی آموزش های کمکهای اولیه، برپایی چادر و روشن کردن ترانسفورماتور و غیره ارائه می شود.

مرکز اورژانس ۱۱۲ بخشی اروپایی استانبول

Istanbul II Ambulance Servisi Bashekimligi ۱۱۲

■ در استانبول دو مرکز ۱۱۲ وجود دارد، یکی در قسمت اروپایی و یکی در قسمت آسیایی. در کل ۱۴۴ پایگاه شامل ۵۲ پایگاه آسیایی و ۹۲ پایگاه اروپایی وجود دارد. هر پایگاه دارای یک آمبولانس است آمبولانس ها از تیپ B بوده و دارای ۳ پرسنل (پزشک، پرستار، راننده) می باشند. در پایگاه ها از اورژانس موتوری نیز استفاده می شود. هر موتور دارای ۲ پرسنل (یک پرستار و یک پزشک) است. دو آمبولانس هوایی نیز دارند. مرکز دارای ۶۰ خط تماس است که در حال ارتقاء به ۹۰ خط می باشد. روزانه ۷۰ هزار تماس تلفنی برقرار می شود که ۳ تا ۴ هزار تماس آن مفید است.

■ روزانه ۱۰۰۰ مأموریت انجام می گیرد که ۳۰ درصد آن بین بیمارستانی است. هر شیفت دارای ۱۶ پرسنل است و متوسط زمان رسیدن به محل حادثه ۱۰ دقیقه می باشد.